

če Mardohej sluti, kaj se pripravlja za Jude in da sem jaz kralja pregovoril, naj jih zatre, potem bo izkušal po Esteri kralja opozoriti na zaroto in na njenega povzročitelja. Namesto Judov bo Asver dal umoriti mene in tebe in najine otroke!

Zara (vsa iz sebe, gleda Amana): Aman, skrbi, da takoj zapreš Mardoheju usta za vselej; preden je prepozno!

SPOMENIK PETRU VELIKEMU — TESARJU

Aman (pomisli, potem): Dobro, takoj jutri grem h kralju pritožiti se, da me je neki Jud razžalil in da sem ga dal zato obesiti. Kralj gotovo ne bo vpraševal, kdo je bil ta Jud: saj je itak že dal povelje, naj se Judje pomore 12. meseca Adarja; danes je že 8. dan; par dni prej ali slej. (Žuga s pestjo.) Čakaj, Mardohej, jutri boš visel, preden bo večer! (Tleskne z rokami.)

Služabnik (vstopi in se orientalsko prikloni): Kaj ukazuješ, gospod?

Aman: Pošlji koga k vojaškemu poveljniku, naj dá jutri navsezgodaj postaviti za kraljevim vrtom pri mestnih vratih 50 komolcev visoke vislice.

Služabnik (se prikloni kakor prej): Takoj, gospod! (Odide.)

Aman: Tako! Dal bi ga sicer obesiti še danes, pa se bojim, da bi Estera prezgodaj izvedela, kaj se je z Mardohejem zgodilo. Potem ne bi bilo nič z obedom, h kateremu sem zopet povabljen!

Zara: Kako? Kam si povabljen?

Aman: Zopet k Esteri.

Zara: Saj si bil danes tam!

Aman: Res je. Toda ko je kralj vprašal, česa si Estera še želi, mu je zopet rekla: Moje želje in moje prošnje so te-le: Če sem milost našla v kraljevih očeh in če je kralju všeč, pridita kralj in Aman zopet k obedu, ki ga bom jutri pripravila: potem bom odkrila svoje želje!

Zara: Kaj ima Estera, da te sploh vabi? Meni se to sumljivo zdi. Aman, pazi!

Aman: Kaj ima? Nič nima. Vsa neumna je na kralja, prvič zato, ker je oni dan ni zapodil in kaznoval, ko je prišla nepoklicana na dvor; drugič pa zato, ker se mu prilizuje. In mene vabi, ker ve, da imam vplivno besedo pri kralju.

Zara: Tvoja glava, tvoj svet, Aman! Jaz se pa le bojim, da nekaj pri tem ni v redu.

Aman: A, kaj? Vse bo v redu, ko bo že enkrat visel Mardohej. Ta preklicani Jud! Čakaj, razbojnik! Zara, kdaj bo večerja?

Zara: Ob solnčnem zahodu! Greš li še kam?

Aman: Da; s kraljevim blagajnikom bi še danes rad govoril, saj veš, zaradi Judov in njihovega zlata, ki ga po smrti pač ne bodo več rabili. (Vstane in vzame ogrinjalo.) Torej večerja ob solnčnem zahodu!

Zara: Da! Pridi kmalu!

Aman (gre proti vratom in se ogrinja): Pridem! (Zagrinjalo pade.)

3. prizor.

(Prizorišče podoba vrta ali gozda: perzijski podčastnik pride na oder, in zakliče:) Tu sem prinesite!

(Dva vojaka prineseta vislice na oder, drugi jih spremljajo; eden ima vrvi, drugi kladivo, zagozde itd.)

En vojak: Kje jih postavimo?

Podčastnik (se ozira okoli in išče pripravnega prostora): Kar tukaj-le bo dobro. Videle se bodo daleč naokoli, kar je glavna reč, da bodo ljudje imeli večji strah.

Drugi vojak: Za koga jih pa postavimo?

Podčastnik: Zate, če ne boš tiho!

Vojak: Oho! Danes še nisem pri volji, za eno stopinjo povišan biti: zato ste podčastniki!